



### Skrevet til Holmboen af Lauritz L. Høi 1979.

Catharina (Trinne) Clausen af mange kaldt Moster Trinne, idet hun har lagt navn og stemme til en samling alsiske sange og gamle viser, som blev udgivet i 1976.

Trinne og hendes mand Jørgen bor på Brushøjvej 13 i en perle af et gammelt bondehus. Huset er omgivet af en særdeles velplejet have.

Haven er Jørgens sag - en livslang interesse han har fået belønnet med flere præmier.

I samme hus har der forresten været en meget søgt



børnehave i Stine Høis tid.

Trinne og Jørgen, der begge stammer fra Midtals, købte i '26 et husmandssted på Ulbjerg. I '43 kom de som fodermesterpar til Stjørnsholm, og siden '46 har de boet i huset på Brushøjvej.

Trinne, der desværre er noget sløj til bens, har en glimrende hukommelse, når det drejer sig om de gamle alsiske viser, som hun kan servere "lige fra bladet", og et aldrig svigtende humør.

Som den livsglade Trinne og den gode medhjælp, når det gjaldt allehånde gøremål som madlavning, slagtning, vask og i høsten, er hun skattet og velkendt i det gamle Holm.

I de senere år har der også været bud efter Trinne, omend på en anden måde, idet både foreninger, DR og Radio Syd har haft glæde af hendes visesang, som hun stadig kan foredrage med sikker røst.



### Hvordan startede dette med at synge for et større publikum?

Det begyndte med at de for en del år siden skulle holde en hjemstavnsaften i Svenstrup Skole; og så manglede de en, der kunne synge de gamle alsiske viser. En af lærerne, Poul Larsen, der er min søsters svigersøn, kommer så i tanken om, at "vi har jo moster Trinne". det lystigt ude i køkkenet.

Og så rullede lavinen. Siden var jeg henne for at synge til en 4. maj fest, og en anden gang sang jeg for børnene og nogle lærere. Ja, Bertelsen fra Svenstrup Skole, han er nu rejst - var jo meget optaget af de gamle sange.

Siden er det gået slag i slag. Dansk Folkemindesamling har osse været her, og har optaget mange af de gamle børnerim.

Ellers har Hanne Risgaard fra radioen lavet en udsendelse det var i '73 der hed "Kærlighed og Kager fra Als", da sang jeg et par viser og hun fik en opskrift af mig.

Siden har Poul Larsen samlet en del af sangene i det hæfte, der kaldes "Moster Trinnes Visebog".

Hvornår har du sidst givet en prøve på din visesang?

Ja, det var til vort barnebarns bryllup den 31. marts. Da brugte de en cylinderhat som sangskjuler- og så på en gang kom jeg i tanken om den vise om den Høje Hat, og så gav jeg den. Den har jeg forresten sunget mange gange tidligere henne i kroen, når der var noget nyt, mejeribal osv., hvor der var anledning til at synge. Den var meget populær ka' du tro.

Hvor har du lært viserne?

Af min mor og mormor - og hun har sandsynligvis lært dem af sin mor igen.

Når mor var ved at malke, så sad vi børn på skamler bagved på gangen - og så sang vi.

Hvor mange viser kan du huske?

Jah - 17 stykker har jeg da indsunget, og nogle af dem er på mange vers, som

Strasborgvisen, der er på 26 vers. Jeg kan huske dem alle, men Jeg har aldrig set dem på tryk, før de blev samlet i visebogen.

Det er jo sådant, at det man kan synge til, kan man meget bedre huske end noget man skal læse op.

Hvordan går det nu til, at du er så kendt heromkring?

Jah, det ved jeg ikke - jeg er jo så- dan - jeg kan snakke med alle herude, og det er ikke mange hjem i det gamle Holm, hvor jeg ikke har været og hjælpe til i køkkenet. Og vi har da haft forresten har jeg nedskrevet alt om, hvor jeg har været, hvad jeg har været til og hvilket årstal - helt fra '51. Det er net nok at ha' rede på, når vi kommer til at snakke om, hvornår et eller andet fandt sted.

**Hvornår har du sidst været ude at lave noget for folk?**

Ja, det er jo ved at være længe siden. Det har jo været skidt med mit ene ben de sidste ti-årstid.

Jah, det vil jo sige - jeg går da på arbejde endnu i sidste uge var jeg da nede ved Hans Christian i Nørreløkke og hjælpe med at slagte høns. Det kunne jeg jo sidde ned ved, og så sad Kis og jeg og hjalp hverandre.

Men det var da nu osse sådant - helt ved siden af men så længe hun vil ha' mig til at hjælpe og jeg kan - vil jeg gøre det.